

ὄρους ἔλθων κατασπάραξε τοὺς ἐν τοῖς μεγάροις χῆνας· ἐφώνησε
 δ' αὐτῇ ἑαυτὸν μὲν Ὀδυσσεύα, τοὺς δὲ φονευθέντας χῆνας, μνη-
 στῆρας.

χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσι
 ἐξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν ἰάτρομαι εἰσορόωσα·
 ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχεύει·
 πᾶσι κατ' αἰγέρας ἦξε καὶ ἔκταρε· οἱ δ' ἐκέχυντο
 ἀθρόοι ἐν μεγάροις, ὁ δ' ἐς αἰθέρα διὰν ἀέρθη.
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον ἔρ περ ὀνείρω,
 ἀμφὶ δ' ἔμ' ἠγερέθοντο εὐπλοκαμῖδες Ἀχαιοί,
 αἶψα δ' ὀλοφυρομένην ὁ μοι αἰετὸς ἔκταρε χῆρας.
 ἄψ' δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔΐετ' ἐπὶ προὔχοντι μελάρῳ,
 φωνῇ δὲ βροτήν κατερήνυε φώνησέν τε,
 αθάσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
 οὐκ ὄραρ, ἀλλ' ὕπαρ ἰοθλὸν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
 χῆνες μὲν μνηστῆρες, ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
 ἦα πάρος, νῦν αὖτε τερὸς πόσις ἐιλήλουθα,
 δὲ πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐρήσω.
 (Ὀδ. Τ. 535.)

Τὸ ὄνειρον τοῦτο πραγματοποιεῖται καὶ δὲν θέλει ἐπαναλάβει
 πλέον ἢ περίφρων βασιλεία ὅτι κατὰ μὲν τὴν ἡμέραν τέρπεται
 γοῶσα καὶ ὀδυρομένη, ὁπόταν δ' ἐπέλθῃ ἡ νύξ καὶ καταλάβῃ
 τοὺς πάντας ὁ ὕπνος περὶ τὴν θλιβεράν καρδίαν τῆς διεγείρονται
 πυκναὶ καὶ ὀξείαι μελεδῶνες. Δὲν θέλει ἐπαναλάβει τοὺς ὀλο-
 φυροὺς καὶ τὰ πένθη. Διότι ἰδοὺ τὸ πᾶν τετελεσται, νεκρῶν
 γέμει τὸ μέγαρον καὶ αὐτῇ ἡ γρηῃς καγχάλωσα προσφωνεῖ·
 Εὐαγγελίζου. Ἡ Εὐρύκλεια ἤδη ἀναγγέλλει τὴν τοῦ Ὀδυσσεύος
 ἄφρξιν καὶ τὸν φόνον τῶν μνηστῆρων, προσλέγει αὐτῇ· ἐγείρου
 ἵνα ἴδῃς τὰτ' ἔλθεαι ἥματα πάντα. Ἀλλὰ πόσον δύσπιστος ἡ πο-
 λυπαθής, ὀργίζεται, ἀπειλεῖ καὶ μόλις καταπείθεται. Σπεύδει
 μετὰ τῆς μαίας φίλης, καταβαίνει τὰ ὑπερώϊα, εἰσέρχεται καὶ
 ὑπερβαίνει τὸν λάϊνον οὐδόν. Ἀλλ' ὅμως οὔτε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ